

HANA HEGEROVÁ k paběrčám přidá pamlsky

Šansonierka Hana Hegerová slaví u posluchačů nepřetržitý úspěch již mnoho desetiletí.

I v době propadu hudebního trhu se její alba prodávají s ohromným úspěchem, a to přitom jde „jen“ o reedice starších nahrávek. V roce 1991 Hana Hegerová poprvé vydala speciální výběr písniček, které vyšly buď na singlech a nebo z různých důvodů zůstaly zapomenuté v archivu. Album tehdy opatřila výmluvným názvem „Paběrky“. Kompilace se s úspěchem prodávala skoro dvě desetiletí. Nyní však již několik let na trhu chybí. Protože je ale o tento jedinečný titul stále zájem, rozhodla se zpěvačka spolu s vydavatelstvem Supraphon, vrátit jej zpátky k posluchačům. Jelikož však od prvního vydání uběhlo přeci jen hodně času – a v archivu Českého rozhlasu se podařilo nalézt ještě další nevydané nahrávky, budou nakonec Paběrky v novém vydání obsahovat dvě CD. Navíc název alba lákavě rozšíří o výstižnější „Paběrky a pamlsky“.

SU 5727-2

Nahrávky divadla Semafor poprvé vydány až po 30 letech!

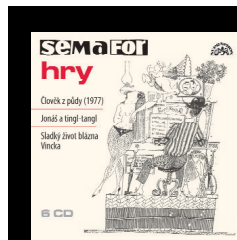
Divadlo Semafor slaví padesátiny! Supraphon připravuje pro příznivce jedinečné poetiky opravdovou lahůdku, kterou okoření nečekaný archivní nález

Šestidiskový komplet s jasným názvem „SEMAFOR – HRY“ bude obsahovat hned tři oblíbená divadelní představení divadla Semafor. Jedno je nejslavnější – **Jonáš a tingl-tangl**, druhé – **Člověk z půdy** založilo slávu divadla Semafor. A do třetice? To jsou dvě nikdy nevydané nahrávky z představení, které byly objeveny po dlouhých třiceti letech v archivu Supraphonu. Jde o událost! V roce 1978, kdy Jiřímu Suchému byla z politických důvodů omezována činnost, byl Supraphonem (producentem Hynkem Žalčíkem) pořízen záznam ze dvou významných představení: zcela nově pojaté známé hry **Člověk z půdy**, uváděné pod datem vzniku 1977 (mimo jiné zde s Hanou Talpovou a Jitkou Molavcovou) a nesmírně populární, jonášovskými laděné hry **Sladký život blázna Vincka** (uslyšíme zde i desetiletou zpěvačku Annu K, vystupující tehdy ještě pod svým jménem Luciana Krecarová, začínající herečku Báru Štěpánovou, či mladičkou Dádu Patrasovou). Vydavatelství Supraphon sice nahrávky pořídilo, ale pravděpodobně již kvůli silící politické cenzuře je nevydalo. Zapomenuty zůstaly

nahrávky ležet bez jakékoliv doprovodné dokumentace v archivu a teprve nyní se vydáním konečně dočkají zasloužené satisfakce. Jiří Suchý byl z objevu nahrávek překvapen a s humorem sobě vlastním k nenařaditelné situaci dodal: „Kdo by to byl řekl. Myslel jsem, že tyhle dvě hry nikdo nikdy nenahrál. Teď už si to nemyslím a jsem rád.“

Záznamy představení, která vzbuzovala koncem sedmdesátých let minulého století nadšení publika, se dostávají k posluchačům až v novém tisíciletí. Ztracené a nalezené nahrávky mají šanci uchvátit nejen příznivce divadla Semafor, ale všechny, kteří se rádi zasmějí a pobaví.

6CD-Box: **Semafor – Hry** vychází 24. dubna 2009.

SU 5931-2

Foto: M. Kloba

NAĀA URBÁNKOVÁ: VŽDYCKY JDE O KVALITU

Ohlédneme-li se za práci Nadi Urbánkové, musíme smeknout. Má na svém kontě řadu evergreenů a taky skvěle ztvárněných filmových a divadelních rolí. Uprostřed pilné práce slaví paní Naďa životní jubileum; sobě a nám všem si k němu nadělila výběr nestárnoucích hitů. Supraphon ho vydává v rámci své Pop galerie. Nejde o první kompilaci slavných písní této jedinečné zpěvačky, což nás vede k první otázce:

Vybíráte už rutinně nebo je to naopak s postupujícím časem těžší?

Myslím si, že to je stále těžší. V tomto případě mi Supraphon nabídl vydání kompilace a producent Jiří Brodský udělal jakýsi předvýběr. V něm se objevila řada písniček, na které jsem v průběhu doby už zapoměla, teď jsem je tedy znovuobjevovala a uvědomovala jsem si, že jsou bezvadné. Nakonec – kdyby se mi nelíbily, nikdy bych je nenatočila. A co teď? Z důvodu omezeného místa musíte některé písničky odsunout, i když vám u toho krvácí srdce.

Píseň Drahý můj, ale i jiné, třeba Závídím, dnes velmi často hrají třeba na Country Radiu. Myslíte si, že to jsou country písničky?

Vidíte, a já jsem o sobě nikdy netvrdila, že jsem country zpěvačka. Když jsme se dali dohromady s Jir-

Foto: M. Votavová

Foto: O. Dlabala

SU 5971-2

kou Brabcem a jeho kapela si začala říkat Country Beat, nikdo u nás nevěděl, co to znamená. Když si to spojení Country Beat přeložíte, znamená to „venkovský tlukot“. O tom ale většina lidí nepřemýšlí. Když se řekne country, lidem se vybaví steelkytary a písničky, se kterými ani nesouhlasím. Ono ale vždycky jde o kvalitu. A samozřejmě se mi líbila řada písní i z oblasti country music – hlavně proto, že šlo o příběhy. Příběhy o něčem. Dokud tu byl Jirka Grossmann, vždycky uměl takové příběhy napsat do písně. A když šlo

o nadsázku, byla pokaždé nádherná a perfektní.

A uměl i „nepříběhové“ texty, myslím zrovna třeba Závídím.

To byl tak trochu boží osud. Ta píseň je původně italský „foxík“, napsal ji Adriano Celentano, a k nám do divadla ji přinesl František Ringo Čech. Dva dny před premiérou se vrátil Jirka Grossmann z nemocnice, kde se dozvěděl, že je opravdu smrtelně nemocný, nikomu z nás nic neřekl a přes noc napsal tenhle nádherný text. Ta píseň je nesmrtelná

a žádaná přes generace. Takovou už asi nikdy mít nebudu. A jenom pro zajímavost: nedávno potkal jeden můj známý v Itálii pana Celentana, který se ho zeptal, jak je možné, že se ta jeho písnička u nás v Česku pořád s takovým úspěchem hraje. A ten můj známý odpověděl, že je to hlavně kvůli jedinečnému textu a příběhu, který se k němu pojí. Jirkovi jsem za ni dodnes vděčná.

Na nové supraphonské kompilaci je nejvíc písní s Country Beatem Jiřího Brabce. Nazpívala jste nejvíc písniček s touto kapelou?

Myslím, že ano. To byla moje nejpłodnější doba, měli jsme na to věk, měli jsme příležitost, byli jsme parta lidí, kteří měli zájem hledat novou a zajímavou muziku. V té politicky dost těžké době nebylo jednoduché vozit sem písně ze zahraničí, a stejně pak procházely těžkou cenzurou. Ale šlo nám o věc.

Jiří Grossmann ani Jiří Brabec už mezi námi nejsou. Asi na ně často vzpomínáte?

Jistě! Dnes spolupracuji s kapelou Bokomara Luboše Javůrka, mimochodem – k naší spolupráci došlo díky Supraphonu. Na koncertech zpívám i novější věci, ale lidi po mně stále chtějí i písničky jako Závídím, Drahý můj, Blondák s červenou bugatkou či Vilém peče housky, tedy muziku, která mě spojuje právě s Jirkou Brabcem a Jirkou Grossmannem.